

**Ντίνα Σαμουρκασίδου**

## **Μοιραστείτε το**

**Γράφει η φιλόλογος Ντίνα Σαμουρκασίδου**

### **10. Η σημασία της οικογένειας και ο ρόλος των γονέων**

Η οικογένεια και οι γονείς, το κύριο συστατικό της, αποτελούν τους δύο καθοριστικούς παράγοντες στην φυσιολογική εξέλιξη του παιδιού.

**A. Η επίδραση της οικογένειας στο νεαρό άτομο**

Η ερευνητική δυάδα, Hart Shome και May, αλλά και οι περισσότεροι επιστήμονες αξιολογούν ως εξής την σπουδαιότητα των βασικών φορέων της διαπαιδαγώγησης του παιδιού.

α) Η οικογένεια έρχεται 1η σε επιρροές πάνω στο παιδί και μάλιστα η μητέρα ασκεί μεγαλύτερη επίδραση από τον πατέρα. Ας θυμηθούμε το γνωστό Cherchez la Femme (=Αναζητήστε τη γυναίκα), διότι πίσω από έναν πετυχημένο ή αποτυχημένο άνδρα, αλλά και πίσω από μια ωραία οικογένεια κρύβεται πάντα μια γυναίκα.

β) Ακολουθούν οι φίλοι και οι συνομήλικοι, των οποίων η επίδραση καλύπτει τα 2/3 της επήρειας της οικογένειας. Όταν όμως οι σχέσεις παιδιού - οικογένειας είναι χαλαρές ή ανύπαρκτες, οι συνομήλικοι ασκούν βαθύτερες επιδράσεις και

γ) Ο ρόλος του σχολείου μόλις καλύπτει το 1/20 του επηρεασμού της οικογένειας, αναφέρει ο παιδαγωγός Αναστ. Γιαννικόπουλος στο έργο του: Ψυχολογία Προσαρμογής του παιδιού και του ενηλίκου. Δικαιολογημένα επομένως ο Πεσταλότσι, Ελβετός παιδαγωγός και μεταρρυθμιστής της εκπαίδευσης, ισχυρίζεται ότι το πατρικό σπίτι είναι η βάση της αγωγής της ανθρωπότητας.

Η αγωγή που θα δώσουν οι γονείς στα παιδιά, αποτελεί τον κύριο μοχλό ανάπτυξης μιας κοινωνίας υγιούς, ισορροπημένης, χωρίς νευρώσεις και αρρωστημένες καταστάσεις.

**B. Ο ρόλος των γονέων στη διάπλαση υγιούς προσωπικότητας του παιδιού**

Το πόσο υπεύθυνο θα γίνει ένα παιδί, εξαρτάται οπωσδήποτε: α) Από τον τρόπο που μεγαλώνει, β) από τους τρόπους διαπαιδαγώγησης που εφαρμόζουν οι γονείς του και κυρίως γ) από το να του μάθουν να θέτει στόχους στη ζωή του και να προσπαθεί να τους επιτύχει, για να μαθαίνει έτσι και τη χαρά της δημιουργίας και της επιτυχίας, που αυξάνουν την αυτοπεποίθησή του, αλλά και την αυτοεκτίμησή του και το ωριμάζουν περισσότερο.

Βεβαίως καλούνται οι γονείς σ' έναν ρόλο, για τον οποίο μάλιστα ο άνθρωπος δεν εκπαιδεύεται, αλλά και δεν προετοιμάζεται, για τις απαιτήσεις και τις ευθύνες που αυτός ο ρόλος συνεπάγεται, όπως εξάλλου τονίσθηκε αναλυτικά σε σχετική εκδήλωση που έγινε στο Γυμνάσιο Μαργαριτίου Θεσπρωτίας Ηπείρου και συγκεκριμένα αναφέρθηκε ότι η συμπεριφορά των γονέων βασίζεται στην αγάπη, στο

ένστικτο και κάποιες φορές στον αυτοσχεδιασμό. Οπωσδήποτε όμως ο πατέρας και η μητέρα επηρεάζονται από τις αντιλήψεις τους για τον ρόλο αυτό, αλλά και από την ψυχολογική τους κατάσταση και από την μεταξύ τους σχέση, αν είναι αρμονική ή όχι.

Το μέγεθος της οικογένειας, η σειρά γέννησης του κάθε παιδιού, επιδρούν στην ψυχοσύνθεση των παιδιών, αλλά και στις προσδοκίες των γονέων. Επίσης και οι επαγγελματικές υποχρεώσεις των γονέων, αλλά και η εμπλοκή της προηγούμενης γενιάς (παππούδες, γιαγιάδες, θείες και θείοι), είναι κάποιοι παράγοντες που δημιουργούν λίγο άγχος. Όμως με τον καλοπροαίρετο και χωρίς εξάρσεις διάλογο μεταξύ τους, όταν χρειάζεται, όλα οριοθετούνται.

Καθοριστικής σημασίας, επίσης, θεωρείται το επάγγελμα που θα ασκήσει το παιδί - έφηβος στη μετέπειτα ζωή του και ο ρόλος των γονέων σ' αυτό. Σύμφωνα με τις επιθυμίες του, σε συνδυασμό με τις κλίσεις και τα προσόντα του, αλλά και ανάλογα με τον βαθμό ανεργίας που υπάρχει, και το εργασιακό περιβάλλον και τις δυσκολίες άσκησης του επαγγέλματος, είναι απαραίτητο να συμβουλευθούν οι γονείς το παιδί - έφηβο και όχι να το πιέζουν να ακολουθήσει το δικό τους επάγγελμα, αν το ίδιο το παιδί δεν συμφωνεί. Σε διαφορετική περίπτωση, θα δημιουργήσουν ένα δυστυχημένο άτομο, διότι όταν το επάγγελμα που ασκούμε, δε μας αρέσει, ούτε αποδίδουμε σ' αυτό αλλά και η δουλειά γίνεται δουλειά.

## **11. Συμπεράσματα και προτάσεις**

Όλοι οι γονείς, λοιπόν, χρειάζεται να πεισθούν για τη σημασία που έχει το έργο τους, ομολογουμένως πολύ δύσκολο, ιδιαίτερα στην εποχή μας, που χαρακτηρίζεται από αμφισβήτηση των θεσμών και των αξιών της ζωής. Θεωρούνται σημαντικά για τους γονείς, όσα ακολουθούν.

### **A. Δημιουργία περιβάλλοντος ασφάλειας και σταθερότητας για το παιδί**

"Επιβάλλεται να δημιουργούν γύρω από το παιδί ατμόσφαιρα οικογενειακής αρμονίας και αγάπης, ώστε το αναπτυσσόμενο άτομο να αισθάνεται σταθερότητα και ασφάλεια", τονίζει η Ευσταθία Λάμπρου, στο βιβλίο της: Γνώσεις βρεφοκομίας και παιδοκομίας.